dosarul nr.5r-3073/2025
(4-25074609-12-5r-27052025)

H O T Ă R Î R E
În numele Legii

31 decembrie 2025 mun. Chișinău

Judecătoria Chișinău sediul Buiucani
Instanţa compusă din:
Preşedintele şedinţei, judecătorul Renata Popescu-Balta
grefier Regina Ciobanu
cu participarea
avocatul Anatolie Dmitric
în lipsa
agentului constatator Colesnic Tatiana

judecînd în şedinţă publică contestaţia înaintată de către petiționarul Lungu Ion împotriva procesului verbal cu privire la contravenție seria/nr. MAI06 574814 și decizia a agentului constatator cu aplicarea sancțiunii contravenționale din 23.12.2024 întocmit în baza art. 106 Cod contravențional,

A C O N S T A T A T:

La 25 mai 2025 petiționarul Lungu Ion depus contestație împotriva procesului verbal cu privire la contravenție seria/nr. MAI06 574814 și decizia a agentului constatator cu aplicarea sancțiunii contravenționale din 23.12.2024 întocmit în baza art. 106 Cod contravențional.

În susținerea contestației petiționarul Lungu Ion a indicat că, nu este de acord cu actele intocmite la data de 23.12.2024 în privința sa, deoarece nu a comis contravenția imputată. Or, la data comiterii contravenției din 21.12.2024 el se afla peste hotarele Republicii Moldova, iar despre procesului verbal cu privire la contravenție seria/nr. MAI06 574814 a aflat de la executorul judecătoresc 24.04.2025.

În ședință de judecată avocatul Anatolie Dmitric în interesele petiționarului Lungu Ion a susținut integral contestația, indicînd că la momentul comiterii contravenției din 21.12.2024 era plecat peste hotarele țării, fapt confirmat de informația Poliției Frontiere din 24.04.2025.

Agentul constatator Colesnic Tatiana în ședința de judecată nu s-a prezentat, fiind citat legal despre data, locul și ora examinării contestației, solicitînd prin cerere examinarea contestației în lipsa sa.

Audiind avocatul, examinând materialele dosarului instanța de judecată consideră că contestația depusă de petiționarul Lungu Ion a depus contestație împotriva procesului verbal cu privire la contravenție seria/nr. MAI06 574814 și decizia a agentului constatator cu aplicarea sancțiunii contravenționale din 23.12.2024 întocmit în baza art. 106 Cod contravențional, urmează a fi admisă, din următoarele considerente.

În continuare, instanța de judecată notează că potrivit procesului verbal cu privire la

contravenție seria/nr. MAI06 574814 și decizia a agentului constatator cu aplicarea sancțiunii contravenționale din 23.12.2024 Lungu Ion a fost sancționat cu amendă în mărime de 30 unități convenționale pentru săvîrșirea contravențiilor prevăzute de art. 106 Cod Contravențional.

Conform art. 106 Cod Contravențional se prevede cauzarea de daune materiale prin înşelăciune sau abuz de încredere, în cazul în care fapta nu reprezintă o sustragere şi nu întruneşte elementele unei infracţiuni, se sancţionează cu amendă de la 30 la 90 de unităţi convenţionale.

Potrivit art.395 alin.(1) pct. 2 Cod Contravențional, instanța de judecată judecă contestațiile împotriva hotărârilor autorităților competente să soluționeze cauzele contravenționale.

Articolul 458 alin. (1) din Codul contravențional stipulează că examinând cauza contravenţională, instanţa de judecată este obligată să determine: a) caracterul veridic al contravenţiei imputate; b) existenţa cauzelor care înlătură caracterul contravenţional al faptei; c) vinovăţia persoanei în a cărei privinţă a fost pornit procesul contravenţional; d) existenţa circumstanţelor atenuante şi/sau agravante; e) necesitatea sancţionării şi, după caz, caracterul sancţiunii contravenţionale; f) alte aspecte importante pentru soluţionarea justă a cauzei.

Conform art. 448 alin.(1) și (2) din Codul contravențional, contravenientul, victima sau reprezentantul acestora, procurorul, dacă este parte în cauza contravențională, în cazul în care nu sânt de acord cu decizia agentului constatator sau în cazul în care aceasta a fost emisă cu încălcarea normelor procesuale stabilite de prezentul cod, sânt în drept să conteste decizia emisă asupra cauzei contravenționale. Termenul de contestare a deciziei agentului constatator este de 15 zile de la data emiterii acesteia sau, pentru părțile care nu au fost prezente la şedinţa de examinare a cauzei contravenționale, de la data înmânării copiei de pe decizia respectivă în condițiile art.447[1] alin.(8). În cazul omiterii termenului prevăzut la alin.(1) din motive întemeiate, dar nu mai târziu de 15 zile de la data începerii executării sancțiunii sau a perceperii despăgubirii materiale, persoana față de care a fost emisă decizia poate fi repusă în termen, la cerere, de către instanța de judecată competentă să examineze contestația.

Petiţionarul, și–a realizat acest drept, prin contestarea procesului-verbal cu privire la contravenție în privinţa sa, în termenii stabiliţi. Or, potrivit materialelor dosarului, petiționarul a aflat despre actele întocmite în privința sa din 24.04.2025, doar atunci cînd a fost informat de către executorul judecătoresc privind aflarea documentelor contravenționale la executare.

Instanța de judecată menționează că potrivit art.381 alin.(2) Cod Contravențional, orice persoană are dreptul la examinarea și la soluționarea cauzei sale în mod echitabil, în termen rezonabil, de către o instanță independentă, imparțială, legal constituită, care să acționeze în conformitate cu prezentul cod, iar în conformitate cu alin.(4), autoritatea competentă să soluționeze cauza contravențională are obligația de a lua toate măsurile prevăzute de lege pentru cercetarea sub toate aspectele, completă și obiectivă, a circumstanțelor cauzei, de a evidenția atât circumstanțele care dovedesc vinovăția persoanei, cât și cele care dezvinovățesc persoana în a cărei privință a fost pornit proces contravențional, precum și circumstanțele atenuante sau agravante.

Aceste norme statuează obligativitatea de respectare a tuturor drepturilor și libertăților persoanei învinuite, inclusiv dreptul la apărare. Această garanție rezidă din art.6

al Convenției Europene pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale – dreptul a un proces echitabil, precum și din art. 378 alin.(1) Cod Contravențional - în procesul contravențional, autoritatea competentă să soluționeze cauza contravențională este obligată să asigure părților și altor participanți la proces deplina exercitare a drepturilor procesuale în condițiile prezentului cod.

Conform art. 7 Cod contravențional persoana poate fi sancționată numai pentru contravenția în a cărei privință este dovedită vinovăția sa, cu respectarea normelor prezentului cod.

Articolul 10 Cod Contravențional, constituie contravenție fapta – acțiunea sau inacțiunea –ilicită, cu un grad de pericol social mai redus decât infracțiunea, săvârșită cu vinovăție, care atentează la valorile sociale ocrotite de lege, este prevăzută de prezentul cod şi este pasibilă de sancțiune contravenționale.

Conform art. 425 alin.(1) și (2) Codul contravențional, probele sânt elemente de fapt, dobândite în modul stabilit de prezentul cod, care servesc la constatarea existenței sau inexistenței contravenției, la identificarea făptuitorului, la constatarea vinovăției şi la cunoașterea altor circumstanțe importante pentru justa soluționare a cauzei. În calitate de probe se admit elementele de fapt constatate prin intermediul următoarelor mijloace: procesul-verbal cu privire la contravenție, procesul-verbal de ridicare a obiectelor şi documentelor, procesul-verbal de percheziție, explicațiile persoanei în a cărei privință a fost pornit proces contravențional, depozițiile victimei, ale martorilor, înscrisurile, înregistrările audio sau video, fotografiile, corpurile delicte, obiectele şi documentele ridicate, constatările tehnico-ştiinţifice şi medico-legale, raportul de expertiză.

În baza art. 440 alin. (1) din Codul Contravențional, constatarea faptei contravenționale înseamnă activitatea, desfășurată de agentul constatator, de colectare şi de administrare a probelor privind existența contravenției, de încheiere a deciziei privind examinarea contravenției în temeiul constatării agentului constatator sau procesului-verbal cu privire la contravenție, de aplicare a sancțiunii contravenționale sau de trimitere, a dosarului, după caz, funcționarului abilitat să examineze cauza contravențională, din cadrul autorității din care face parte agentul constatator, în instanţa de judecată sau în alt organ spre soluționare.

Potrivit jurisprudenței CEDO, acuzarea adusă unei persoane privind comiterea unei contravenții echivalează cu acuzarea acesteia de comiterea unei infracțiuni, din care motiv fapta imputată făptuitorului contravenientului și calificarea acesteia, adică învinuirea propriu – zisă trebuie să fie clară și concretă.

Raportând circumstanțele de fapt stabilite în cadrul cercetării judecătorești la normele de drept aplicabile cazului, instanţa atestă că potrivit materialelor dosarului, în privința lui Lungu Ion la data de 23.12.2024 a fost întocmit procesul-verbal cu privire la contravenție seria/nr. MAI06 574814 din 23.12.2024 întocmit în baza art. 106 Cod contravențional, aplicîndu-i-se amendă în mărime de 30 unități contravenționale pentru faptul că acesta la data de 21.12.2024 ora 01.00-02.00 în mun. Chișinău, șos. Hncești,27 aflîndu-se la volanul automobilului de model ,,Fond Feostan,, cu nr. HBH329 și-a alimentat cu combustibil de la stația Peco ,,Lucoil,, în sumă 1400 lei, neachitînd taxa pentru combustibilul procurat.

Astfel, în cadrul examinării contestației, instanța de judecată a fost în imposibilitate de a stabili elementele de bază în această cauză, care ar proba vinovăția petiționarului, or, întru confirmarea comiterii contravenției, la materialele cauzei nu există nici un element de fapt, dobândit în modul stabilit de prezenta lege, care a servit la constatarea existenţei

contravenţiei, la identificarea făptuitorului, la constatarea vinovăţiei şi la elucidarea tuturor circumstanţelor importante pentru justa soluţionare a cauzei, potrivit art. 425 alin. (1) din Codul contravenţional.

Astfel, cu privire la contravenția a cărei comitere a fost reținută în sarcina petiționarului, instanţa a observat că în cauză nu s-a făcut dovada veridicităţii situaţiei de fapt reținute în procesul-verbal de contravenţie constatată de către agentul constatator, prin probe certe, pertinente şi de netăgăduit, astfel încât în favoarea persoanei în privința căreia a fost întocmit procesul-verbal cu privire la contravenție acţionează principiul in dubio pro reo. În lumina jurisprudenţei Curţii Europene a Drepturilor Omului, instanţa reţine că acesta este un principiu complementar prezumţiei de nevinovăţie. Înfăptuirea justiţiei cere ca judecătorii să nu se întemeieze, în hotărârile pe care le pronunţă, pe probabilităţi, ci pe certitudini dobândite pe bază de probe decisive, complete, sigure, în măsură să reflecte realitatea obiectivă. De altfel, potrivit art. 375 alin. (3) din Codul contravențional, toate dubiile care nu pot fi înlăturate în condițiile legii trebuie apreciate în favoarea persoanei învinuite.

De asemenea, CEDO, în speța Luka contra României a evidenţiat că art. 6 implică faptul că deciziile instanţelor trebuie să precizeze în mod suficient motivele pe care se întemeiază, astfel încât să arate că părţile au fost ascultate şi să garanteze posibilitatea unui control public al administrării justiţiei. Altfel spus, art. 6 îi atribuie „instanţei" obligaţia de a efectua o examinare efectivă a motivelor, argumentelor şi probelor părţilor, cu excepţia cazului în care se apreciază relevanţa /5 acestora şi fără a fi înţeleasă ca implicând un răspuns detaliat pentru fiecare argument (Van de Hurk împotriva Ţărilor de Jos, citată anterior, p. 19-20, pct. 59 şi 61). Curtea evidenţiază că trebuie să se ţină seama de relevanţa şi incidenţa argumentului sau motivului cu privire la care instanţa nu s-a pronunţat la încheierea cauzei [Jahnke şi Lenoble împotriva Franţei (dec.),nr. 40490/98, CEDO 2001-IX; şi Dima împotriva României, 16 noiembrie 2006].

În susținerea poziției sale, instanța de judecată elucidează că, procesul-verbal de constatare și sancționare nu poate face dovada deplină, prin el însuși, a existenței faptei, a autorului acesteia și a vinovăției, acest proces-verbal, fiind doar actul prin care o persoană este acuzată de săvârșirea contravenției. Or, este esențial faptul că, prezumția de veridicitate a faptelor constatate de agent și consemnate în procesul-verbal nu are caracter absolut, mai ales în cazul în care din probele administrate de „acuzare" instanța nu poate fi convinsă de vinovăția „acuzatului", dincolo de îndoiala rezonabilă, cu atât mai mult în conjunctura în care, așa cum a fost stabilit în cauza pendinte, la materialele cauzei nu a fost anexată de către agentul constatator nici o probă întru confirmarea învinuirii aduse lui Lungu Ion. Or, ultimul a prezentat informația Poliției Frontiere din 24.04.2025, care confirmă faptul că la momentul comiterii contravenției imputate lui Lungu Ion la data de 21.12.2024 ora 01.00-02.00, acesta nu se afla pe teritoriul Republicii Moldova.

Concomitent, instanţa notează, că semnătura aplicată în procesul-verbal cu privire la contravenție din numele lui Lungu Ion se deosebește radical cu semnătura aplicată în buletinul eliberat pe numele acetuia.

În conformitate cu jurisprudenţa relevantă a Curţii Europene a Drepturilor Omului, instanţele de judecată sunt obligate să demonstreze vinovăţia inculpatului prin adoptarea unor soluţii motivate. Lipsa motivelor reprezintă o încălcare a dreptului la un proces echitabil: în cazul în care instanţele judecătoreşti naţionale se abţin de a da un răspuns special şi explicit la cele mai importante întrebări, fără a-i oferi părţii care le-a formulat posibilitatea de a şti dacă o anumită susţinere a fost neglijată sau respinsă, acest fapt va fi

considerat o încălcare a dreptului la un proces echitabil. (Boldea v. România, 15 februarie 2007, §30).

Astfel, la înaintarea învinuirii, agentul constatator nu a ţinut cont de faptul că concluziile despre vinovăţia persoanei de săvârşirea unei contravenţii nu pot fi întemeiate pe presupuneri şi că toate dubiile în probarea învinuirii care nu pot fi înlăturate se interpretează în favoarea făptuitorului, nefiind astfel acumulate careva probe pertinente şi concludente care ar demonstra că petiționarul ar fi încălcat prevederile art. 106 Cod contravențional.

În sensul enunțat, nu poate fi vorba de răspundere contravențională în lipsa deplină a semnelor obiective şi subiective stabilite de legea contravențională care să califice fapta prejudiciabilă drept contravenție concretă.

În încheiere, în urma aprecierii probele descrise conform propriei convingeri, formate în urma examinării lor în ansamblu, sub toate aspectele şi în mod obiectiv, călăuzindu-se de lege, instanţa de judecată conchide că este necesară şi oportună doar încetarea procesului contravențional pornit în privința lui Lungu Ion , deoarece în acțiunile făptuitorului lipsește atât latura obiectivă a contravenției incriminate, cât şi cea subiectivă, iar decizia de sancționare nu poate fi bazată pe presupuneri, dubiile în probarea învinuirii urmând a fi interpretate în favoarea făptuitorului, din care considerente, nu se poată deduce o altă concluzie decât oportunitatea admiterii contestației. Susținerea învinuirii de către agentul constatator poartă doar un caracter declarativ şi se bazează tocmai pe presupuneri, iar vinovăţia petiționarului Lungu Ion nefiind obiectiv confirmată prin careva probe.

Pornind de la prevederile art. 461 coroborate cu cele ale art. 441 alin. (1) lit. a) din Codul contravenţional, instanța determină că, contestația este una întemeiată și, în consecință, se va dispune admiterea acesteia după conținut şi, nu în ultimul rând, se va proceda la încetarea procesului contravențional pornit în privința petiționarului Lungu Ion pentru săvârșirea faptei contravenționale prevăzute de art. 106 din Codul contravențional.

Prin urmare, instanţa va repune în termen contestația depusă de Lungu Ion împotriva procesului verbal cu privire la contravenție seria/nr. MAI06 574814 și decizia a agentului constatator cu aplicarea sancțiunii contravenționale din 23.12.2024 întocmit în baza art. 106 Cod contravențional, admițînd contestaţia cu încetarea procesului contravenţional.

Pentru aceste motive, călăuzindu-se de prevederile art. art. 395 alin. (1) pct. 2), 441 alin. (1) lit. a), 448 şi, respectiv, art. art. 460 - 462 din Codul contravenţional, instanţa de judecată –

H O T Ă R Ă Ş T E:

Se repune în termen contestația depusă de Lungu Ion împotriva procesului verbal cu privire la contravenție seria/nr. MAI06 574814 și decizia a agentului constatator cu aplicarea sancțiunii contravenționale din 23.12.2024 întocmit în baza art. 106 Cod contravențional.

Se admite contestația depusă de Lungu Ion împotriva procesului-verbal cu privire la contravenție seria/nr. MAI06 574814 și decizia a agentului constatator cu aplicarea sancțiunii contravenționale din 23.12.2024 întocmit în baza art. 106 Cod contravențional.

Se anulează procesul-verbal cu privire la contravenție nr. MAI06 574814 și decizia agentului constatator din 23.12.2024 întocmite în privința lui Lungu Ion în baza art. 106 Cod contravențional.

Se încetează procesul contravenţional pe marginea acuzației formulate în raport cu Lungu Ion învinuit de comiterea contravenției prevăzute de art. 106 Cod contravențional, în

legătură cu anularea procesului-verbal cu privire la contravenție nr. MAI06 574814 și deciziei agentului constatator din 23.12.2024.

Hotărîrea poate fi atacată cu recurs în termen de 15 zile la Curtea de Apel Centru, prin intermediul Judecătoriei Chişinău (*sediul Buiucani*).

Președintele ședinței,
judecător Renata Popescu-Balta